

Bij een grensoverschrijdende lening om niet van een voertuig voor kortstondig gebruik moet een nationale registratiebelasting worden berekend naar de duur van het gebruik

Het recht van de Unie verzet zich tegen een dergelijke belasting wanneer die voor het volledige bedrag en onvoorwaardelijk wordt geheven bij de aanvang van het gebruik van dit voertuig op het nationale grondgebied, ofschoon het betrokken voertuig niet bestemd is om daar hoofdzakelijk duurzaam te worden gebruikt of daar feitelijk niet duurzaam wordt gebruikt

In Nederland wordt registratiebelasting (de BPM) geheven bij de registratie van personenauto's en bromfietsen in het Nederlandse kentekenregister. Wanneer een in een andere lidstaat geregistreerde personenauto of bromfiets kosteloos ter beschikking wordt gesteld van een inwoner van Nederland, is deze belasting verschuldigd vanaf de aanvang van het gebruik van dit voertuig op het Nederlandse wegennet.

L. A. C. van Putten en P. Mook hebben beiden de Nederlandse nationaliteit en zijn in Nederland gedomicilieerd. Van Putten gebruikte haar vaders wagen, die in België is geregistreerd, tijdelijk voor privédoeleinden. Mook had de wagen van een in Duitsland wonend familielid geleend. Frank heeft de Duitse nationaliteit en is in Nederland gedomicilieerd. Zij gebruikte de wagen van een in Duitsland wonende vriend.

Bij een controle hebben ambtenaren van de Nederlandse belastingdienst vastgesteld dat Van Putten, Mook en Frank een in een andere lidstaat geregistreerde personenwagen hadden geleend en die wagen in Nederland gebruikten zonder de BPM te hebben betaald. Bij een nieuwe controle, waarbij zij in dezelfde omstandigheden werden tegengehouden, heeft de Nederlandse belastingdienst Van Putten een aanslag van 5 995 EUR, Mook een aanslag van 1 859 EUR en Frank een aanslag van 6 709 EUR opgelegd.

Nadat hun bezwaren tegen deze beslissingen door de belastingdienst waren afgewezen, hebben zij zich tot de Nederlandse rechter gewend. De Hoge Raad der Nederlanden, die in laatste instantie uitspraak moet doen, wenst van het Hof van Justitie te vernemen of de BPM – die geen rekening houdt met de duur van het gebruik van een geleend voertuig op het Nederlandse wegennet en wordt geheven zonder dat de betrokkenen aanspraak op vrijstelling of teruggaaf kunnen maken – verenigbaar is met het recht van de Unie.

Het Hof stelt eerst en vooral vast dat de grensoverschrijdende bruikleen om niet van een personenwagen kapitaalverkeer in de zin van artikel 56 EG vormt.

Vervolgens herinnert het Hof eraan dat de belasting op motorvoertuigen op het niveau van de Europese Unie niet is geharmoniseerd en de lidstaten op dit gebied dus vrij hun fiscale bevoegdheid uitoefenen, mits zij daarbij het Unierecht eerbiedigen.

Uit de Nederlandse wettelijke regeling vloeit voort dat bij een grensoverschrijdende bruikleen om niet van een niet in Nederland geregistreerd voertuig de BPM verschuldigd is door degene die het voertuig feitelijk ter beschikking heeft, waardoor dit soort leningen wordt belast. Dit soort leningen wordt daarentegen niet belast wanneer het voertuig in Nederland is geregistreerd. Volgens het Hof maakt dit klaarblijkelijke verschil in behandeling, naargelang de Staat waarin het geleende voertuig

is geregistreerd, de grensoverschrijdende lening om niet van een personenwagen minder aantrekkelijk en vormt dit verschil dus een beperking van het vrije verkeer van kapitaal.

Ten slotte onderzoekt het Hof of de situatie van een inwoner van Nederland die een in dat land geregistreerd voertuig dat hem kosteloos ter beschikking is gesteld, op het Nederlandse wegennet gebruikt, objectief vergelijkbaar is met de situatie van een inwoner van Nederland die in dezelfde omstandigheden een in een andere lidstaat geregistreerd voertuig gebruikt. Het Hof stelt vast dat de eigenaars van in Nederland geregistreerde voertuigen de BPM weliswaar reeds bij inschrijving van het voertuig in het Nederlandse kentekenregister hebben betaald, maar dat dit niet wegneemt dat deze voertuigen bestemd zijn om hoofdzakelijk op het Nederlandse grondgebied duurzaam te worden gebruikt of daar feitelijk duurzaam worden gebruikt.

Volgens vaste rechtspraak is het een lidstaat toegestaan om een in een andere lidstaat geregistreerd voertuig aan een registratiebelasting te onderwerpen wanneer dit voertuig hoofdzakelijk is bestemd voor duurzaam gebruik op zijn grondgebied. In casu hebben de betrokkenen het volledige bedrag van de BPM moeten betalen zonder dat rekening is gehouden met de duur van het gebruik en zonder dat de gebruikers van deze voertuigen aanspraak op vrijstelling of teruggaaf hebben kunnen maken, hoewel uit de aan het Hof overgelegde dossiers niet blijkt dat deze voertuigen zijn bestemd om hoofdzakelijk op het Nederlandse grondgebied duurzaam te worden gebruikt of daar feitelijk duurzaam worden gebruikt.

Het staat aan de Hoge Raad om uit te maken wat de duur is van de leningen en wat de aard is van het effectieve gebruik van de geleende voertuigen. Zo de niet in Nederland geregistreerde voertuigen bestemd zijn om hoofdzakelijk op het Nederlandse grondgebied duurzaam te worden gebruikt of daar feitelijk duurzaam worden gebruikt, bestaat er geen daadwerkelijk verschil in behandeling tussen een inwoner van Nederland die kosteloos een dergelijk voertuig gebruikt en de persoon die een in deze lidstaat geregistreerd voertuig in dezelfde omstandigheden gebruikt, aangezien laatstbedoeld voertuig, dat eveneens bestemd is om hoofdzakelijk op het Nederlandse grondgebied duurzaam te worden gebruikt, reeds bij registratie in Nederland aan de BPM is onderworpen. In deze omstandigheden is het vereiste van de BPM bij aanvang van het gebruik op het Nederlandse wegennet van niet in Nederland geregistreerde voertuigen gerechtvaardigd zoals het geval is voor de belasting die verschuldigd is bij registratie van het voertuig in Nederland, voor zover bij deze belasting rekening wordt gehouden met de waardevermindering van het voertuig op het tijdstip van aanvang van het gebruik. Zo de voertuigen daarentegen niet bestemd zijn om hoofdzakelijk op het Nederlandse grondgebied duurzaam te worden gebruikt of daar feitelijk niet duurzaam worden gebruikt, dan bestaat er een daadwerkelijk verschil in behandeling en is de betrokken belasting niet gerechtvaardigd.

Het Hof antwoordt bijgevolg dat het recht van de Unie zich verzet tegen een regeling van een lidstaat volgens welke zijn inwoners die een in een andere lidstaat geregistreerd voertuig hebben geleend van een inwoner van laatstgenoemde staat, bij aanvang van het gebruik van dit voertuig op het nationale wegennet gehouden zijn tot betaling van het volledige bedrag van een belasting die normaliter verschuldigd is ter zake van de registratie van een voertuig in eerstgenoemde lidstaat, zonder dat rekening wordt gehouden met de duur van het gebruik en zonder dat deze personen aanspraak op vrijstelling of teruggaaf kunnen maken wanneer dit voertuig niet is bestemd om hoofdzakelijk in eerstgenoemde lidstaat duurzaam te worden gebruikt of daar feitelijk niet duurzaam wordt gebruikt.

NOTA BENE: De prejudiciële verwijzing biedt de rechterlijke instanties van de lidstaten de mogelijkheid, in het kader van een bij hen aanhangig geding aan het Hof vragen te stellen over de uitlegging van het recht van de Unie of over de geldigheid van een handeling van de Unie. Het Hof beslecht het nationale geding niet. De nationale rechterlijke instantie dient het geding af te doen overeenkomstig de beslissing van het Hof. Deze beslissing bindt op dezelfde wijze de andere nationale rechterlijke instanties die kennis dienen te nemen van een soortgelijk probleem.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106